Dosarul nr. 3-896/2025

H O R E
În n gii

26 mai 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător **Gandrabur Marcel**
Grefier **Negru Elena**

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată de SA ”RED-NORD” împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat cu privire la contestarea parțială a actului administrativ individual,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 03 aprilie 2025 SA ”RED-NORD”, prin intermediul directorului general Beșliu Iurie, a înaintat **acțiune de contencios administrativ** în contradictoriu cu Inspectoratul Control Financiar de Stat, solicitând: anularea pct. 4 și pct. 6 din prescripția nr. 25-06/93 din 28 ianuarie 2025 și a constatărilor aferente din partea descriptivă a prescripției.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, în fapt, în data de 29 ianuarie 2025 SA ”RED-NORD” a recepționat prescripția nr. 25-06/93 din 28 ianuarie 2025 cu privire la lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspectării financiare tematice efectuate la Societatea pe Acțiuni ”Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, emisă de Inspectoratul Control Financiar de Stat, fiind înregistrată cu nr. 263 din 29 ianuarie 2025. Prescripția nr. 25-06/93 a fost emisă în temeiul Raportului de inspectare din 20 decembrie 2024, întocmit ca urmare a efectuării inspectării financiare tematice la SA ”RED-NORD” privind corectitudinea gestionării patrimoniului, suportării cheltuielilor și consumurilor, precum și plenitudinea obținerii veniturilor care influențează asupra rezultatului financiar și calculării dividendelor pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2021-30 iunie 2024 și urmare a examinării dezacordului SA ”RED-NORD” asupra unor aspecte din Raportul de inspectare, înaintat în data de 09 ianuarie 2025.

SA ”RED-NORD” a examinat prescripția în cauză, iar în ceea ce privește cele șase cerințe formulata de Inspectorat, unele le consideră întemeiate și pasibile de executare prin luarea măsurilor eficiente privind lichidarea încălcărilor constatate în cadrul inspectării, pe când altele le apreciază drept neîntemeiate și pasibile de anulare parțială din considerentele expuse *infra*.

În conținutul prescripției, printre altele se menționează, că: ”Contrar prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845/1992 și pct. 51-52 din Regulamentul cu privire la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului, pe venitul

persoanelor juridice și persoanelor fizice-care practică activitate de întreprinzător, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 693/2018, societatea în perioada anilor 2021-2023 a suportat cheltuieli ce nu au ținut de procesul desfășurării activității de antreprenoriat (flori, bomboane, cadouri, deservirea delegației, etc.) în sumă totală de 52,4 mii lei, inclusiv: în anul 2021-14,9 mii lei, în anul 2022-34,4 mii lei, în anul 2023-3,1 mii lei. Consideră ca fundamentarea legală a acestei constatări din prescripție este una foarte vagă și lipsită de claritate, facându-se trimitere la un text de lege de maximă generalitate, după cum urmează: Antreprenoriat este activitatea de fabricare a producției, executare a lucrărilor și prestare ă serviciilor, desfășurată, de cetățeni și de asociațiile acestora în mod independent, din proprie inițiativă, în numele lor, pe riscul propriu și sub răspunderea lor patrimonială cu scopul de a-și asigura sursă permanentă de venituri. După cum se poate observa, articolul la care se face referire nu conține nici o interdicție aferentă, exercitării activității de întreprinzător, care ar justifica constatarea făcută de Inspectorat, nefăcându-se trimitere la actele, normative care ar interzice suportarea unor astfel de cheltuieli. Or, per ansamblu, prevederile Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845/1992 au devenit demult desuete, nu mai corespund condițiilor economico-financiare actuale și, pe cale de consecință, nu pot fi puse la baza unor constatări și prescripții formulate de organele abilitate cu funcții de control. În perioada anilor 2021-2024, societatea a suportat cheltuieli administrative sau de reprezentanță, cum ar fi bomboane, cadouri, deservirea delegației etc., care au fost efectuate pentru organizarea adunărilor generale ale acționarilor, pentru ședințele consiliului, pentru asigurarea activității auditorilor externi, pentru diferite delegații ș.a. În procesul activității întreprinderii, astfel de cheltuieli sunt utilizate pentru marcarea evenimentelor speciale sau pentru întreținerea unei bune colaborări cu partenerii. Aceste cheltuieli contribuie indirect la sporirea vizibilității și a imaginii pozitive a întreprinderii pe piață, aspect care are un impact direct, asupra performanțelor economice ale societății. Astfel, SA ”RED-NORD” își exprimă dezacordul cu această constatare și solicită anularea acesteia. În conținutul prescripției, printre altele, se menționează: ”...Cu abatere de la prevederile Clasificatorului ocupațiilor din Republica Moldova (CORM 006-14 și CORM 006-2021) și Anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară nr. 743/2002, Societatea, prin stabilirea coeficienților de multiplicare eronați la salariile de funcție, a calculat neîntemeiat salariul de funcție majorat la 5 angajați, supraplata constituind suma de 229,4 mii lei. La plățile salariale menționate în sumă totală de 229,4 mii lei, societatea a suportat cheltuieli suplimentare neîntemeiate în sumă de 55,1 mii lei pentru contribuții de asigurări sociale de stat, obligatorii. SA ”RED-NORD” consideră că această constatare a inspectorilor este una neîntemeiată și solicită anularea acesteia din următoarele considerente: a) Anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 (în redacția anilor 2021 și 2022) unde este stipulat diapazonul coeficienților de multiplicitate în cuantum multiplii al saraiului tarifar pentru categoria de calificare stabilit la întreprindere categorii de salariați, poartă un caracter de recomandare. Astfel, Anexa nr. 4 se intitulează: ”Coeficienții fie multiplicitate recomandați pentru stabilirea salariilor de funcție ale personalului încadrat în unități”. În consecință, această normă dispozitivă permite angajatorului, în cazurile pe care le consideră justificate, să devieze de la diapazonul coeficienților de

multiplicitate și să stabilească anumite avantaje pentru salariați în funcție de performanțele lor individuale.; b) conform pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 (în redacția anilor 2021 și 2022) ”Evaluarea- complexității lucrărilor executate și ă performanțelor individuale pentru stabilirea salariului de funcție în raport proporțional cu cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real sau al salariului tarifar pentru categoria I de calificare stabilit la unitate se efectuează de către angajator; c) coeficienții de multiplicare pentru fiecare funcție din cadrul întreprinderii (inclusiv cele menționat în raport) sunt stipulați în Regulamentul privind calcularea salariului în SA ”RED NORD”, care este Anexa nr. 2 la contractul colectiv de muncă încheiat în cadrul societății pentru anii 2021-2026; d) potrivit art. 31 alin. (3) din Codul muncii: „în contractul colectiv de muncă pot fi prevăzute, în funcție de situația economico-financiară a angajatorului, înlesniri și avantaje pentru salariați precum și condiții de muncă mai favorabile în raport cu cele prevăzute de legislația în vigoare și de convențiile colective”. În plus, art. 11 alin. (2) din Codul muncii stabilește următoarele: ”Contractele individuale de muncă, contractele colective de muncă și convențiile colective pot stabili pentru salariați drepturi și garanții de muncă suplimentare la cele prevăzute fie prezentul Cod și de alte acte normative”. Având în vedere cele menționate anterior SA ”RED-NORD” consideră că stabilirea salariilor pentru anumiți angajați în perioada verificată nu a implicat depășiri ale limitelor maxime de coeficienți de multiplicare recomandate de normele legale, astfel încât se observă că există flexibilitate și posibilitate de a acorda avantaje și condiții de muncă mai favorabile, conform Codului muncii și Contractului colectiv de muncă pentru anii 2021-2026. Totodată, SA ”RED-NORD” a notificat Inspectoratul, despre faptul că din data de 01 ianuarie 2024, salariile pentru toți angajații Societății, inclusiv pentru funcțiile vizate în Raport sunt calculate în conformitate cu intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcție, calculat aplicând coeficientul de complexitate, pe tipuri de lucrări și ramuri ale economiei naționale cu valoarea: 1,00 (cu aplicarea coeficientului de complexitate 1,35 - distribuția energiei electrice), stabilit în conformitate cu Anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 (în redacția modificată a hotărârii nominalizate). În aceste împrejurări SA ”RED-NORD” a executat cu un an înainte cerința formulată în pct. 34 in Prescripție prin care Inspectoratul a solicitat: ”De revizuit calcularea plăților salariate la funcțiile menționate în raportul inspectării, rezultate de la stabilirea coeficienților de multiplicitate eronați, în conformitate cu prevederile Anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 743/2002”. În pct. 4 din Prescripție, Inspectoratul a solicitat: ”De întreprins măsuri privind restituirea plăților salariate calculate neîntemeiat, inclusiv cele menționate în sumă de 229,4 mii lei și de corectare a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă de 55,1 mii lei”. În acest context, menționează că solicitarea privind restituirea plăților salariale calculate pretins neîntemeiat de la angajații menționați în raport vine în contradicție cu garanția consfințită în art. 148 (5) din Codul muncii, care statuează: Salariul plătit în plus salariatului de către angajator (inclusiv în cazul aplicării greșite a legislației în vigoare) nu poate fi urmărit, cu excepția cazurilor unei greșeli de calcul”. În penultimul alineat din Prescripție se menționează că recuperarea cheltuielilor neîntemeiate se realizează conform prevederilor art. 338 din Codul muncii. În realitate, art. 338 din Codul muncii reglementează cazurile de răspundere materială deplină a salariatului pentru

prejudiciul material cauzat din vina lui angajatorului. În ceea ce îi privește, consideră că acest text de lege este inaplicabil cerinței formulate în pct. 4 din Prescripție, deoarece salariatul nu poartă nici o vină pentru calculul pretins eronat al salariului făcut de angajator, iar ”salariul plătit în plus salariatului” nu poate fi calificat ca ”prejudiciu material cauzat angajatorului” și, pe cale de consecință, nu este pasibil de restituire sau urmărire, având în vedere norma din art. 148(5) din Codul muncii. În consecință, SA ”RED-NORD” își exprimă dezacordul cu cerința formulată în pct. 4 din Prescripție și solicită anularea acesteia. În conținutul Prescripției, printre altele, se menționează: ”...Urmare suportării cheltuielilor neîntemeiate de salarizare descrise în sumă totală de 284,5 mii lei, cât și a cheltuielilor neregulamentare în sumă de 52,4 mii lei, societatea a micșorat profiturile raportate cu sumele menționate și respectiv a diminuat dividendele achitate în bugetul de stat pentru anii corespunzători cu suma totală de 181,2 mii lei, inclusiv: pentru anul 2021 cu 44,9 mii lei (89,9 mii lei x 50%), pentru anul 2022 cu 59,7 mii lei (119,3 mii lei x 50%) și pentru anul 2023 cu 76,6 mii lei (127,7 mii lei x 60%))”. Iar în pct. 6 din Prescripție, Inspectoratul a solicitat: ”De ajustat Dările de seamă privind dividendele din profitul net pentru anul 2021, 2022 și pentru anul 2023 cu recalcularea rezultatului raportat și de achitat dividendele în bugetul de stat, inclusiv 181,2 mii lei, în corespundere cu cerințele Hotărârii Guvernului cu privire la unele aspecte ce țin de repartizarea profitului net anual al societăților pe acțiuni cu cotă de participare a statului și al întreprinderilor de stat nr. 110/2011”. În context, menționează că, în conformitate cu prevederile art. 45 alin. (4) din Legea privind societățile pe acțiuni nr. 1134/1997: ”Decizia de repartizare a profitului net în cursul anului financiar se ia de consiliul societății, în baza normativelor de repartizare aprobate de adunarea generală a acționarilor, iar hotărârea de repartizare a profitului net anual se ia de adunarea generală anuală a acționarilor, la propunerea consiliului societății”. Art. 47 alin. (1) prevede că: ”Decizia cu privire la plata dividendelor intermediare se ia de consiliul societății, iar hotărârea cu privire la plata dividendelor anuale se ia de adunarea generală a acționarilor, la propunerea consiliului societății”. Art. 48 alin. (3) prevede: ”Adunarea generală a acționarilor are următoarele atribuții exclusive: j) examinează darea de seamă financiară anuală a societății, aprobă darea de seamă anuală a consiliului societății și raportul anual de activitate al comisiei de cenzori și al comitetului de audit; k) aprobă normativele de repartizare a profitului net al societății; l) hotărăște cu privire la repartizarea profitului net anual, inclusiv plata dividendelor anuale sau la acoperirea pierderilor societății”. Având în vedere faptul că, în cele expuse mai sus, s-a argumentat temeiurile de anulabilitate fie constatărilor din Prescripție privind ”cheltuielile neîntemeiate de salarizare descrise în sumă totală de 284,5 mii lei, cât și cheltuielile neregulamentare în sumă de 52,4 mii lei”, iar pct. 6 din Prescripție reprezintă o consecință a acestor constatări, SA ”RED-NORD” își exprimă dezacordul cu cerința formulată în pct. 6 din Prescripție și solicită anularea acesteia. În vederea respectării procedurii prealabile, în temeiul art. 162, 164, 165 și 166 din Codul administrativ, SA ”RED-NORD” a depus la Inspectoratul Control Financiar de Stat, autoritatea publică emitentă, cererea prealabilă nr. jur-02/354 din 24 februarie 2025 prin care a solicitat anularea parțială a prevederilor din Prescripția nr. 25-06/93 din 28 ianuarie 2025. În data de 05 martie 2025 SA ”RED-NORD” a recepționat răspunsul la

cererea prealabilă din partea Inspectoratului Control Financiar de Stat nr. 25-12/248 din 05 martie 2025 prin care Inspectoratul a respins cererea prealabilă ca neîntemeiată. În ceea ce privește obligația de a specifica dreptul subiectiv vătămat prin întocmirea Prescripției nr. 25-06/93 din 28 ianuarie 2025, societatea reclamantă subliniază că prin constatările eronate înserate de către inspectori în Raportul întocmit în rezultatul inspectării financiare tematice efectuate la SA ”RED-NORD”, în baza căruia a fost emisă Prescripția nr. 25-06/93 cu privire la lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspectării financiare tematice, persoanei supuse controlului i se încalcă drepturile și libertățile stabilite de legislația în vigoare, prin obligarea societății la întreprinderea unor măsuri de constrângere față de salariații întreprinderii, măsuri impuse în pct. 4 din Prescripție. Astfel, societatea reclamantă consideră că dacă se vor menține efectele juridice ale actului administrativ individual contestat (în speță, Prescripția nr. 25-06/93 din 28 ianuarie 2025 cu privire la lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspectării financiare tematice la SA ”RED- Nord”), atunci se va angaja - în mod nejustificat - răspunderea patrimonială a unor angajați ai Societății, fapt ce va prejudicia drepturile patrimoniale ale acestora. în această situație, acțiunea în contencios administrativ înaintată de către SA ”RED-NORD” este absolut justificată și întemeiată.

În drept, își întemeiază prezenta acțiune pe următoarele prevederi legale: pct. 29 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului Control Financiar de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 938 din 29 noiembrie 2023, care prevede: ”În cazul în care conducătorul sau factorii de decizie ai entității supuse inspectării au unele obiecții asupra mențiunilor din proiectul raportului de inspectare, acestea vor fi examinate și, după caz, remediate până la semnarea raportului. Dezacordul, înaintat de către aceștia în termen de 10 zile de la data semnării Raportului de inspectare va fi examinat și, după caz, soluționat prin procedurile dispuse de actele normative, cu emiterea ulterioară, după caz, a prescripției, care reprezintă act administrativ”; Art. 17 din Codul administrativ, care prevede: ”Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă”. Art. 20 din Codul administrativ, care prevede: ”Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poale fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod”; Art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, care prevede: ”Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente”; art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, care prevede: ”Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ”; art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, care prevede: ”O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Inspectoratul Control Financiar de Stat și-a expus opinia scrisă pe marginea acțiunii de contencios administrativ prin **referința** anexată la materialele cauzei. *(f.d. 47-51)*

În ședința de judecată, reprezentantul SA ”RED NORD”, avocatul Boișteanu Eduard, a susținut acțiunea în sensul formulat și a pledat pentru admiterea acesteia.

În ședința de judecată, reprezentantul Inspectoratului Control Financiar de Stat, Cebotari Viorel, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ei ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

1. Revendicările părții reclamate se circumscriu acțiunii în contestare, în virtutea art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, susceptibile examinării în procedura contenciosului administrativ în acord cu art. 189 alin. (1), 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Prescripția nr. 25-06/93 din 28 ianuarie 2025 emisă de Inspectoratul Control Financiar de Stat, reprezintă pentru reclamant un act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

2. Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

3. Partea reclamantă a revendicat un drept subiectiv vătămat.

4. Cererea prealabilă a fost depusă la 24 februarie 2025 și a fost oferit răspunsul nr. 25-12/248 din 05 martie 2025.

5. Corelând data comunicării deciziei pe marginea cererii prealabile, cu momentul înaintării acțiunii în judecată, se atestă întrunirea termenului legal de valorificare a acțiunii.

6. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau

și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, judecătorul constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Raționamentele instanței de judecată.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, *inter alia*, de a plasa un ”tribunal” sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentințelor şi hotărârilor în diferite state (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61*).

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, „Judecătorii joacă rolul unui "terţ imparţial" în procesul de soluţionare a unui conflict.

Noţiunea de "act administrativ" este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte: este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat; prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere din partea autorităţilor executive; se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale; un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice; existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar; controlul judiciar urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor fizice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public; activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii: temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv; obiect al activităţii de control îl

constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii; dispunerea de către instanţe de un set destul de îngust de mijloace şi metode de exercitare a controlului, care, de asemenea, sunt limitate de lege; lipsa posibilităţilor de executare de sine stătătoare coercitivă a deciziilor judiciare.

Misiunea Inspectoratului Control Financiar de Stat constă în protecţia intereselor financiare publice ale statului prin exercitarea, conform principiilor transparenţei şi legalităţii, a controlului financiar centralizat al Ministerului Finanţelor privind conformitatea cu legislaţia a operaţiunilor şi tranzacţiilor ce ţin de gestionarea resurselor bugetului public naţional şi patrimoniului public.

Funcţiile de bază ale ICFS sunt:

a) inspectarea financiară a operaţiunilor şi a tranzacţiilor privind respectarea cadrului normativ în domeniul bugetar şi economico-financiar;

b) detectarea prejudiciilor/iregularităţilor la entităţile supuse inspectării (controlului) financiare, pe aspectele prevăzute în prezentul Regulament.

2) În procesul efectuării inspectărilor (controalelor) financiare, Inspecţia financiară cooperează, în caz de necesitate, cu alte autorităţi de inspectare şi control.

3) Inspectarea (controlul) financiară se desfăşoară:

a) conform programului de activitate elaborat pe tematici propuse de autorităţile publice şi incluse în baza evaluării riscurilor, coordonate cu Ministerul Finanţelor, în baza ordonanţelor emise în cadrul desfăşurării urmăririi penale, la persoanele juridice de drept public, la persoanele juridice de drept privat şi la persoanele fizice care practică activitate de întreprinzător şi asociaţiile obşteşti, pe tematica prevăzută în ordonanţele organelor de drept;

b) la solicitarea Aparatului Preşedintelui Republicii Moldova, Parlamentului, Guvernului, Curţii de Conturi şi Ministerului Finanţelor;

c) la solicitarea organelor de drept;

d) în baza solicitărilor, petiţiilor şi informaţiilor, inclusiv parvenite de la autorităţile publice centrale şi locale, privind încălcarea disciplinei financiare în activitatea entităţilor specificate în pct. 6 al prezentului Regulament.

În cazurile menţionate la lit. d) a prezentului subpunct, asupra efectuării inspectării (controlului) financiare decide Ministerul Finanţelor.

În exercitarea funcţiilor sale, ICFS efectuează inspectări (controale) financiare la:

a) autorităţile publice centrale şi locale şi instituţiile subordonate şi/sau fondate de către acestea, pe aspecte ce ţin de utilizarea resurselor finanţate sau contractate de la bugetul public naţional, a granturilor şi a mijloacelor oferite de către donatorii interni şi externi, raportarea datoriei publice, procedurile de achiziţie publică, precum şi gestionarea conformă a activelor şi pasivelor;

b) la întreprinderile de stat şi cele municipale, la societăţile comerciale în al căror capital social statul deţine o cotă-parte, precum şi la persoanele afiliate, pe aspecte ce ţin de utilizarea patrimoniului public, corectitudinea defalcărilor la buget şi achitarea dividendelor, disciplina preţurilor şi tarifelor reglementate de stat;

c) la alte persoane fizice şi juridice, care utilizează mijloace financiare publice şi gestionează patrimoniu public, pe aspecte ce ţin de corectitudinea efectuării operaţiunilor şi tranzacţiilor economice din mijloace financiare publice şi pe aspecte ce ţin de respectarea cadrului normativ privind procedura de utilizare a granturilor oferite de donatorii interni şi externi;

d) la persoanele juridice de drept public, la persoanele juridice de drept privat, precum şi la persoanele fizice care practică activitate de întreprinzător şi asociaţiile obşteşti, la solicitarea organelor de drept, în baza ordonanţelor emise în cadrul desfăşurării urmăririi penale, pe tematica prevăzută în ordonanţele organelor de drept.

În cadrul exercitării funcţiilor sale Inspecţia Financiară:

a) efectuează inspectări (controale) financiare la entităţile specificate la pct. 6 al prezentului Regulament;

b) efectuează controale de contrapunere la alte entităţi, indiferent de forma de proprietate şi genul de activitate, care au raporturi economico-financiare cu entităţile supuse inspectării (controlului) financiare, precum şi la antreprenori şi subantreprenori, care au acordat (livrat) servicii (mărfuri), au executat lucrări pentru acestea;

c) organizează, după caz, inspectări (controale) repetate şi suplimentare, inclusiv în cazurile de dezacorduri şi contestări înaintate de către entităţile supuse inspectării (controlului) financiare;

d) elaborează regulamente, codul de conduită al angajaţilor cu funcţii de inspectare (control) financiară, instrucţiuni şi norme metodologice privind activitatea de inspectare (control) financiară, ce reglementează procedurile privind iniţierea inspectărilor, durata şi perioada supusă inspectării, termenele de întocmire a raportului privind rezultatele inspectării (controlului) financiare, termenul şi modalitatea de informare a entităţii supuse inspectării (controlului) financiare, care se aprobă de ministrul finanţelor şi se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova;

e) elaborează programul de activitate, care se coordonează cu Ministerul Finanţelor şi se aprobă de Consiliul coordonator al Inspecţiei financiare;

f) întocmeşte şi prezintă informaţii privind rezultatele activităţii de inspectare (control) financiară Ministerului Finanţelor şi organelor interesate;

g) adoptă hotărâri şi decizii privind aplicarea sancţiunilor pecuniare, precum şi decizii de reeşalonare a sancţiunilor aplicate;

h) transmite Serviciului fiscal materialele pentru evidenţă şi încasarea sumelor calculate la buget;

i) transmite organelor de drept materialele inspectărilor (controalelor) financiare şi referinţe privind prejudiciile cauzate;

j) înaintează conducătorilor şi executorilor de buget ale entităţilor supuse inspectării (controlului) financiare prescripţii executorii privind lichidarea iregularităţilor constatate în cadrul inspectării (controlului) financiare şi monitorizează executarea acestora;

k) solicită autorităţilor publice, întreprinderilor şi instituţiilor de stat antrenarea gratuită a specialiştilor şi experţilor pentru participare la verificări sau expertize, în vederea elucidării unor probleme de specialitate;

l) solicită şi primeşte gratuit de la instituţiile financiare informaţii şi copii ale documentelor cu privire la operaţiunile bancare şi situaţiile conturilor entităţilor supuse inspectării (controlului) financiare;

m) solicită şi primeşte gratuit de la autorităţile publice, organizaţii şi întreprinderi de stat informaţii şi copii de pe documentele necesare pentru organizarea şi desfăşurarea activităţii de inspectare (control) financiară;

n) solicită de la organele abilitate suspendarea conturilor de decontare a instituţiilor supuse inspectării (controlului) financiare în situaţii ce pot conduce la pierderea mijloacelor financiare care aparţin statului, precum şi în cazurile în care conducerea entităţii supuse inspectării (controlului) financiare împiedică angajaţii abilitaţi cu funcţii de inspectare (control) financiară să-şi îndeplinească atribuţiile de funcţie;

o) elaborează raportul anual privind rezultatele activităţii de inspectare (control) financiară şi îl remite Ministerului Finanţelor;

p) exercită şi alte atribuţii de inspectare (control) financiară în conformitate cu legislaţia.

Sancţiunile pecuniare aplicate de Inspecţia financiară, în caz de neachitare benevolă, se încasează în mod extrajudiciar, conform legislaţiei în vigoare.

Instanța constată că, Inspectoratul Control Financiar de Stat în temeiul Programului activității de inspectare financiară pentru semestrul II al anului 2024, a efectuat inspectarea financiară tematică la SA ”RED NORD” privind corectitudinea gestionării patrimoniului, suportării cheltuielilor și consumurilor, precum și corectitudinea și plenitudinea obținerii veniturilor care influențează asupra rezultatului financiar și calculării dividendelor, pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2022 – 30 iunie 2024.

Urmare a inspectării efectuate, prin prescripția nr. 25-06/93 din 28 ianuarie 2025, Inspectoratul Control Financiar de Stat a înaintat reclamantului cerințe privind lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspectării financiare tematice efectuate inclusiv și în partea de calcularea și achitarea neîntemeiată a plăților salariale în sumă de 229,4 mii lei, cu corectarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă de 55,1 mii lei și ajustarea dărilor de seamă privind dividendele din profitul net pentru anii 2021, 2022 și 2023 cu recalcularea rezultatului raportat și de achitat dividendele în bugetul de stat, în rezultatul căreia s-a constatat următoarele:

Contrar prevederilor Clasificatorului ocupațiilor din Republica Moldova (CORM 006-14 și CORM 006-2021) și Anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară nr. 743/2002, SA ”RED NORD” prin stabilirea coeficienților de multiplicitate eronați la salariile de funcție, a calculat neîntemeiat salariul de funcție majorat la 5 angajați, supraplata constituind suma de 229,4 mii lei. La plățile salariale menționate în sumă totală de 229,4 mii lei, societatea reclamantă a suportat cheltuieli

suplimentare neîntemeiate în sumă 55,1 de mii lei pentru contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii.

Suplimentar, s-a constatat că abaterea privind stabilirea eronată a salariilor de funcție a generat implicit calcularea eronată și a celorlalte plăți salariale, determinate în baza salariului de funcție ale persoanelor menționate.

Contrar prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845/1992 și pct. 51-52 din Regulamentul cu privire la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venitul persoanelor juridice și persoanelor fizice care practică activitate de întreprinzător, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 693/2018, SA ”RED NORD” în perioada anilor 2021-2023 a suportat cheltuieli ce nu au ținut de procesul desfășurării activității de antreprenoriat (flori, bomboane, cadouri, deservirea delegației, etc.) în sumă totală de 52,4 mii lei, inclusiv: în anul 2021 - 14,9 mii lei, în anul 2022 - 34,4 mii lei, în anul 2023 - 3,1 mii lei.

Contrar prevederilor art. 19 alin. (6) din Legea privind controlul financiar public intern nr. 229/2010 și pct. 6 din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind dobândirea, confirmarea și dezvoltarea calificării profesionale în domeniu auditului intern în sectorul public nr. 556/2019, în funcția de conducător al subdiviziunii de audit intern al SA ”RED NORD” în perioada supusă inspectării au activat persoane fără deținerea certificatului de calificare profesională în domeniul auditului intern în sectorul public, eliberat de către Ministerul Finanțelor, sau a certificatului de calificare cu recunoaștere internațională în domeniul auditului intern.

Urmare a suportării cheltuielilor neîntemeiate de salarizare descrise în sumă totală de 284,5 mii lei, cât și a cheltuielilor neregulamentare în sumă de 52,4 mii lei, SA ”RED NORD” a micșorat profiturile raportate cu sumele menționate și respectiv a diminuat dividendele achitate în bugetul de stat pentru anii corespunzători cu suma totală de 181,2 mii lei, inclusiv: pentru anul 2021 cu 44,9 mii lei (89,9 mii lei x 50%), pentru anul 2022 cu 59,7 mii lei (119,3 mii lei x 50%) și pentru anul 2023 cu 76,6 mii lei (127,7 mii lei x 60%).

Contrar prevederilor art. 11 alin. (7) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, pct. 5.8, 5.9 și 6.1 din ”Instrucțiunea privind completarea și prelucrarea foilor de parcurs pentru autoturisme”, aprobată prin Ordinul Departamentului Analize Statistice și Sociologice al RM nr. 108/1998, în perioada supusă inspectării, în unele foi de parcurs lipsea semnătura beneficiarilor de transport în rubrica respectivă, s-au admis corectări la indicatorul restului de carburanți la plecare și sosire, corectări a distanței parcurse, etc.

Astfel, constatările reliefate supra au servit drept temei pentru emiterea prescripției nr. 25-06/93 din 28 ianuarie 2025 prin care, în baza prevederilor art. 10, alin. (1), art. 11, alin. (1), art. 18, 53, 54, 92, 119, 120, 124 și 132 alin. (1) din Codul administrativ, pct. 10 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului Control Financiar de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 938/2023, s-a solicitat reclamantei: 1. De examinat rezultatele inspectării la ședința consiliului de administrație al Societății cu aprobarea planului de măsuri în scopul înlăturării încălcărilor menționate și neadmiterii acestora pe viitor; 2. De informat persoanele vizate în raportul inspectării financiare despre iregularitățile constatate; 3. De revizuit

calcularea plăților salariale la funcțiile menționare în raportul inspectării, rezultate de la stabilirea coeficienților de multiplicitate eronați, în conformitate cu prevederile Anexei nr. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 743/2002; 4. De întreprins măsuri privind restituirea plăților salariale calculate neîntemeiat, inclusiv cele menționate în sumă de 229,4 de mii lei și de corectare a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă 55,1 de mii lei; 5. De a nu admite pe viitor efectuarea cheltuielilor neregulamentare; 6. De ajustat dările de seamă privind dividendele din profitul net pentru anul 2021, 2022 și pentru anul 2023 cu recalcularea rezultatului raportat și de achitat dividendele în bugetul de stat, inclusiv 181,2 mii lei, în corespundere cu cerințele Hotărârii Guvernului cu privire la unele aspecte ce țin de repartizarea profitului net anual al societăților pe acțiuni cu cota de participare a statului și al întreprinderilor de stat nr. 110/2011.

Instanța reiterează că constatările expuse prin actele emise de către Inspectoratul Control Financiar de Stat, s-au bazat pe documentele prezentate în cadrul inspectării, care au fost examinate și verificate prin prisma respectării prevederilor actelor normative și reflectate în scopul lichidării încălcărilor constatate în procedura în cauză și prevenirea admiterii unor astfel de iregularități pentru viitor, care atrag după sine lezarea drepturilor reclamantului în sensul prevederilor art. 17 din Codul administrativ. Or, prin prescripția emisă, Inspectoratul Control Financiar de Stat a acordat termen reclamantului pentru a întreprinde măsuri de lichidare a iregularităților constatate, oferindu-i posibilitatea de a-și revedea activitatea pentru a evita admiterea pe viitor a încălcărilor similare, de a opta între mai multe soluții posibile, corespunzător scopului legii în baza căreia activează autoritatea supusă inspectării la care au fost admise abateri în managementul financiar și deficiențe procedurale, pentru a asigura conformarea la cadrul normativ corespunzător.

Mai mult ca atât, conform cadrului legal, factorii de decizie ai entităților, în afară de drepturi care le dețin la gestionarea mijloacelor financiare și administrarea patrimoniului public, sunt obligați să respecte cadrul normativ cu privire la utilizarea și gestionarea corectă a acestora și să nu aducă atingere prin activitatea administrativă a drepturilor și libertăților, în contextul prevederilor art. 17 din Codul administrativ, entității care o gestionează.

Reieșind din competențele Inspectoratului Control Financiar de Stat, atribuite prin cadrul normativ în vigoare în exercitarea dreptului acordat în temeiul prevederilor art. 3, 16, 21, 29, 53, 54, 137 din Codul administrativ, rezidă că autoritatea publică pârâtă a acționat cu bună-credință și în limitele legii stabilite cu respectarea scopului pentru care i-a fost atribuit dreptul și existența interesului public în utilizarea potrivit legislației a mijloacelor financiare alocate din bugetul public național ținând cont de specificul de activitate cu aplicarea procedurii uniforme astfel încât prin activitatea administrativă nu s-a încălcat în substanță dreptul sau libertatea entității supuse verificării.

Examinarea unui caz este un duel al probelor, întrucât nu se poate elucida cazul supus examinării numai pe baza afirmaţiilor părţilor, este imperioasă acumularea cât mai multor date obiective care permit o vizionare de ansamblu a cauzei deferite judecății.

Părțile procesului nu pot opera cu prezumții, supoziții sau concluzii superficiale și declarative ci doar cu argumente și probe convingătoare, standardul de probă în genurile date de

spețe este unul foarte înalt deoarece este menit să excludă erori în evaluare. Încă în dreptul roman s-a consacrat adagiul: ”*idem est non esse et non probari*”, ceea ce semnifică că a nu fi sau a nu fi probat este același lucru. În materia dreptului, gradul de satisfacție este numit standard de probă și poate lua trei forme de bază: (a) „*preponderența probelor* ”, standardul folosit în majoritatea cauzelor civile; (b) ”*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, standardul folosit în procesele penale; (c) ”*dovezi clare și convingătoare*”, un standard intermediar.

În concluzie, acțiunea de contencios administrativ formulată de SA ”RED-NORD” este neîntemeiată și pasibilă respingerii, prescripția contestată urmând a fi menținută intactă deoarece a fost motivată corespunzător, dreptul discreționar a fost valorificat elocvent, totodată abuzuri nu au fost admise în cadrul procedurii administrative care a culminat cu emiterea prescripției criticate de partea reclamantă.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ înaintată de SA ”RED-NORD” împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat cu privire la anularea parțială a prescripției nr. 25-06/93 din 28 ianuarie 2025.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței
Judecătorul **Gandrabur Marcel**